

zvláštních místností, vybavených všemi potřebami věcnými — několik montérů pod vedením jednoho z nich jako správce, aby zde mimo jiné obstarávali veškeré instalátérské práce na domovních přípojkách, tedy je zejména také sami nově zřizovali —, kteréžto skutečnosti mohl žal. úřad v důsledku vlastních údajů st-lových právem uznati za nesporné a nemusil o nich konati žádné šetření další — byla tím dána kriteria, zakládající pojem vedlejšího závodu, a proto také nelze žal. úřadu vytýkati nezákonnost, jestliže ve svém rozhodnutí vycházel z předpokladu, že okresní správa Západomoravských elektráren v U. má povahu vedlejšího závodu živn. a že proto podléhala schválení podle § 40 živn. ř.

Č. 12.054.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní:
 * Nevzala-li okresní nemocenská pojišťovna výměrem na vědomí odhlásku určitých zaměstnanců, které zaměstnavatel přihlásil k nemocenské pojišťovně soukromých úředníků a zřízců v Praze, nemá pojišťovna tato postavení strany ve sporu o tento výměr.

(Nález ze dne 2. října 1935 č. 17.820/35.)

V ě c: Nemocenská pojišťovna soukromých úředníků a zřízců v Praze (adv. Dr. Otakar Bleha z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze (za zúčastněnou okresní nemocenskou pojišťovnu v Chrudimi adv. Dr. Frant. Kraus z Prahy) o přestup zaměstnanců od okresní nemocenské pojišťovny.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: K přípisu firmy K., kobercové továrny akc. spol., filiálka v H., jímž odhlásila u okr. nemoc. pojišťovny v Chrudimi několik svých zaměstnanců, mezi nimi Ottu P. a Františka V., sdělila tato pojišťovna výměrem z 2. prosince 1931 jmenované firmě, že uvedené dva zaměstnanci nepropouští z důvodu, že tito nepřísluší k pojištění u nemocenské pojišťovny soukromých úředníků a zřízců v Praze.

Okr. úřad v Chrudimi nevyhověl výměrem z 19. května 1932 stížnosti firmy K. a potvrdil nař. výměr v podstatě z důvodu, že jmenovaní zaměstnanci, vykonávající toliko nižší dozor, nepatří ke skupinám zaměstnanců, které již před účinností zák. č. 89/20 Sb. podléhaly pensijní pojistné povinnosti, a jsou tudíž vyloučeni z členství u nemocenské pojišťovny soukromých úředníků a zřízců jakožto zapsané pokladny pomocné, jejíž působnost jest omezena na pojištěnce, podrobené pensijní pojistné povinnosti podle zák. č. 1/1907 ř. z. (čl. VII zák. č. 89/20 Sb.). Tento výměr byl doručen též stěžující si pojišťovně, která se z něho odvolala.

Nař. rozhodnutím bylo odvolání to zamítnuto z důvodů věcných a napadený výměr první stolice potvrzen.

O stížnosti uvažil nss:

Jde o spor, který vznikl podáním opravného prostředku firmou K. z výměru okr. nemoc. pojišťovny, odpírajícího vzítí na vědomí podané odhlášky dvou zaměstnanců, a o instančním rozhodování správních úřadů, mající svůj podklad v kompetenční normě § 239 nov. zák. č. 221/24 Sb.

Předmětem sporu, o němž bylo okresnímu úřadu v Chrudimi vzhledem k stížnosti firmy K. rozhodovati, byla výlučně otázka, zda okr. nemoc. pojišťovna v Chrudimi právem nevzala na vědomí odhlášku dvou zaměstnanců u ní pojištěných. Okr. úřad uznal stanovisko okr. nemoc. pojišťovnou zastávané správným, při čemž si předběžně a za účelem zodpovědění předmětu sporu řešil otázku, zda jsou tu podmínky pro to, aby zaměstnanci P. a V. byli pojištěni u nemoc. pojišťovny soukr. úředníků a zřízců v Praze; shledav pak, že tomu tak není, potvrdil stanovisko okr. nemoc. pojišťovny, odmítající vzít na vědomí odhlášku jmenovaných osob.

Z toho je zřejmo, že v tomto sporu stěžující si pojišťovna vůbec stranou býti nemohla, neboť šlo toliko o spor mezi jmenovanou firmou a okr. nemoc. pojišťovnou v Chrudimi a zodpovědění předběžné otázky okr. úřadem netvoří ještě judikátní výrok, schopný právní moci vůči stěžující si pojišťovně; stranou v tomto sporu se nemohla státi ani tím, že výměr okr. úřadu jí byl z jakéhokoliv důvodu doručen.

Výměr okr. úřadu se nejeví také jako rozhodnutí ve smyslu § 160 a) nov. zák. č. 221/1924 Sb., neboť nešlo v tomto stadiu ještě o spor mezi dvěma nemocenskými pojišťovnami a zejména neobrátila se žádná z pojišťoven na okr. úřad, aby rozhodl o pojistné příslušnosti toho kterého pojištěnce; bez takovéto žádosti by okr. úřad vůbec nebyl k rozhodování příslušným a znění prvostupňového výměru také nikterak nenaváděje tomu, že by byl okr. úřad chtěl vydati rozhodnutí podle cit. ustanovení.

Ale pak bylo věci žal. úřadu, aby odvolání stěžující si pojišťovny pro nedostatek legitimace odmítl; neučinil-li tak a rozhodl-li o odvolání nelegitimované strany věcně, porušil podstatné formy řízení.

Č. 12.055.

Školství: * V oboru školských zákonů býv. země Slezské není všeobecného předpisu, jenž by stanovil, že odvolací lhůta jest zachována tím, že odvolání bylo podáno poslední den lhůty na poštu.

(Nález ze dne 3. října 1935 č. 18.282/35.)

Prejudikatura: srov. pro Čechy a Moravu: Boh. A 102/19, 694/21, 711/21, 1401/22, 1994/23, 2670/23, 2753/23, 3516/24, 3951/24.

Věc: Jan K. v Č. proti ministerstvu školství a národní osvěty o včasnost opravného prostředku ve věci školské.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím odmítlo min. škol. instanční odvolání Jana K. podané do výnosu zšr-y v Brně z 27. ledna 1931 ve věci existence služebního poměru učitelského v býv. zemi Slezské, a to z toho důvodu, že podle doručanky byl onen výměr Janu K. doručen dne 21. února 1931, avšak odvolání došlo zšr-y, jakožto zákonného místa podáního, teprve dne 9. března 1931, tedy po uplynutí zákonitě odvolací lhůty.